

Parochie	1
In de pen	6
Kerk	8
Klapstoel	9
Paasaanbod	10
Dossier	12
Varia	14
Mensen	17
Bisdom	18
Podium	20

COLUMN



Bert CLAERHOUT

Technologie beeft voor natuurgeweld

„Huizen, wegen en schepen die door het nietsontziende water worden meegesleurd. Inwoners die in allerijl worden geëvacueerd. Anderen die wanhopig zoeken naar hun verloren bezittingen. Werklui in witte overall die de nucleaire straling opmeten. De angst in veler ogen voor een dreigende kernramp. Het zijn om diverse redenen apocalyptische beelden die de televisie – bijna 'live' – toonde na de zware aardbeving (9.0 op de schaal van Richter) van vrijdag 11 maart. Die beving zaaide in Japan dood en vernieling en hield vervolgens de hele wereld in een angstgreep nadat zich in het kernpark van Fukushima een reeks ontploffingen had voorgedaan.

Bij het schrijven van deze column bestond er nog geen uitsluitend over het aantal dodelijke slachtoffers van de aardbeving en de daarop volgende tsunami. Bronnen gevaagden van tienduizend doden, maar gelet op het grote aantal vermisten – volgens sommigen een kleine honderdduizend – ligt dat cijfer wellicht veel hoger. Even onduidelijk was de toestand in een aantal kerncentrales. Door de explosies was radioactieve straling vrijgekomen, de situatie was nauwelijks onder controle. Het was hoe dan ook bang afwachten of een nog veel groter gevaar kon worden ingedijkt. De Japanse premier Naoto Kan had het niet voor niets over de grootste catastrofe voor zijn land sinds de Tweede Wereldoorlog.

De beelden van de allesvernietigende vloedgolven confronteerden ons opnieuw met de verbijsterende kracht van de natuur en met de versterde blikken van overlevenden. Ook al roepen ze een gevoel van déjà vu op, eraan wennen doen we nooit. Daarvoor zijn de ellende en de onmacht te groot. Eind 2004 was er de tsunami die, na een zware aardbeving, grote delen van Zuid- en Zuidoost-Azië verwoestte. In het hele gebied zijn de sporen van de ravage nog altijd zichtbaar en de wederopbouw is er verre van voltooid. Vorig jaar, op 12 februari,

werd het straatarme Haiti door een aardbeving getroffen. De ramp kostte het leven aan 230.000 mensen. Anderhalf miljoen Haïtianen, een zesde van de bevolking, was van de ene op de andere dag dakloos. En nu dus Japan. Een welvarend land wiens bewoners hebben geleerd te leven met het risico op een aardbeving – in 1995 vernielde een fikse aardbeving grote delen van de havenstad Kobe.

Aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, overstromingen en orkanen zijn van alle tijden. Achter de wereld van de zichtbare verschijnselen ligt een wonderbaarlijk universum, waarbij het ontrafelen van het ene niveau van complexiteit vaak de deur opent op andere, nog complexere niveaus. Ondanks onze toegenomen wetenschappelijke kennis hebben we nauwelijks vat op de natuur. De beelden van die natuurrampen en hun gevolgen blijven niettemin voor altijd op ons netvlies gebrand. En bij elke catastrofe dringen zich ook spontaan grote vragen op. Wat is een mensenleven waard als de grillige natuur plotseling begint te beven en een allesvernietigende zondvloed op ons loslaat? Is zo iets een toevallige samenloop van omstandigheden? Of bestaat er vanaf het allereerste begin een scenario waarin de aarde zich om de zoveel tijd herenigt en der begint te roeren?

De vraag die daarbij almaar luider klinkt, is in welke mate de menselijke ingrepen in de natuur en onze omgang met het milieu er iets mee te maken hebben. Het is niet meer dan logisch dat na de ramp in Japan kernenergie weer overal ter discussie staat. Jarenlang hadden wetenschappers en lobbyisten de mond vol over absolute veiligheid en aardbevingsbestendige centrales. Door de catastrofe van 11 maart geschiedde wat volgens wetenschappers onmogelijk kon gebeuren. Niet alleen de Japanners voelen zich belazerd. Wereldwijd groeit het besef dat wat sommigen een technologisch paradijs noemen, mogelijk de kiemen van een apocalyps in zich draagt. „

Colofon

KERK & leven
Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen
www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
UITGEVER**

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeur

Bert Claerhout

Eindredeur

Peter Goordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel

Lieve Wouters**Redactiesecretariaat & Optocht**

Martine Croonen
secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
Persdienst Bisdom Antwerpen
Schoenmarkt 2
2000 Antwerpen
tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
woensdagmiddag)
fax 03 202 84 31
redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge

Heilige Geeststraat 4

8000 Brugge

tel. 050 33 59 05

fax 050 34 14 32

persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin

Bisdomplein 1

9000 Gent

tel. 09 225 16 26

fax 09 223 39 59

eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt

Vrijwilligersplein 14

3500 Hasselt

tel. 011 28 84 58

fax 011 28 84 78

persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst

Wollemarkt 15

2800 Mechelen

tel. 015 21 65 01

fax 015 20 94 85

aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp

Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk

Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus

Leopold II laan 53

1080 Brussel

tel. 02 428 21 03

fax 02 428 37 55

katrien.lannoo@trevisplus.be

www.trevisplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Mgr. Léonard

KERK & leven, 23 FEBRUARI 2011

Graag een reactie op het interview met mgr. André-Joseph Léonard. Ik vond zijn vroegere uitspraken over aidspatiënten en homo's ondoordacht en kwetsend. Het antwoord van Jezus Christus aan de overspelige vrouw – „Ik veroordeel u niet” – was dan toch liefdevoller.

Nu heb ik wel de indruk dat de antwoorden van mgr. Léonard meer doordacht en afgewogen zijn. Het voorbije jaar heeft hij vermoedelijk veel geluisterd en nagedacht. Ik hoop dat hij op die weg voortgaat.

Louis VERPRAET, Kapellen

Zoon van God

KERK & leven, 16 FEBRUARI 2011

Uw bijdrage *Zoon van God* in de rubriek *Vraag het aan Theo* raakt de kern van ons geloof, die wij uitdrukken telkens we het kruisteken maken: de heilige Drie-eenheid. „God is liefde”, volgens Paulus, en dat houdt in dat God zich totaal wil schenken, dat Hij heel zijn goddelijke wezen, zijn almacht, zijn goedheid en barmhartigheid, kortom, zijn alles wil uitstorten. Dat alles is zijn Zoon, Jezus Christus, die dan ook kon zeggen: „Wie Mij ziet, ziet de Vader.”

Wanneer nu de Zoon doet zoals de Vader en zichzelf helemaal in liefde terugstort naar de Vader, ontstaan uit dat treffen de heilige Geest en de Drie-eenheid. Stel u twee identieke cimbalen voor, in

het puurste goud, die op elkaar in-klinken. Heel hun wezen uit zich in de klank die er ontstaat. De heilige Geest is de muziek die de heilige Drie-eenheid in ons leven en ons geloof brengt.

H. MESTDAG, Waregem

Broederlijk Delen

KERK & leven, 2 MAART 2011

In KERK & leven van 2 maart 2011, schrijft Jozefien Van Huffel haar bedenkingen bij de affiches van Broederlijk Delen in het Kadoc in Leuven. Ze heeft duidelijk moeite met de gang van zaken. „Broederlijk Delen”, schrijft ze, „werd in 1961 opgericht in opdracht van de katholieke Kerk. Uit de affiches blijkt hoe de organisatie zich almaar onafhankelijker opstelt.” Ze merkt op dat het nieuwste logo zelfs geen christelijke verwijzing meer bevat.

Als vrijwilliger van het eerste uur – eerst parochiaal, later ook decanaal en regionaal voor West-Vlaanderen – moet er mij toch wat van het hart. We zijn met zeer velen die zich elk jaar opnieuw in de veertigdagentijd inzetten om in eigen parochie of school of waar dan ook, de boodschap van Broederlijk Delen uit te dragen. Ook dit jaar zullen we voor de zoveelste keer van huis tot huis rondgaan voor de fondsenwerving en allerlei acties opzetten om onze omgeving aan te zetten tot ‘broederlijk delen’.

Denkt u nu echt dat onze gemeenschap, en zeker de gelovi-

ge gemeenschap, niet meer weet dat de actie van Broederlijk Delen verbonden is met de veertigdagentijd? Dat is toch al lang voor iedereen duidelijk. Is Broederlijk Delen, dat elk jaar in vele kerken wordt aanbevolen en dat elk jaar een sterke map voor liturgie en christelijke spiritualiteit op de markt brengt, ‘onafhankelijk’ van de Kerk geworden? Gaat het hele opzet van Broederlijk Delen niet naar de kern van onze geloofsovertuiging en naar onze inzet om die overtuiging ook gestalte te geven: „Ik zal er zijn voor u”? Zitten we daarmee niet recht in het spoor van Hem die in zijn leven altijd voor de kleine en de zwakke mens koos?

Door welke kracht, denk je, worden zij gedreven, die vele vrijwilligers die het ook na vijftig jaar nog niet opgeven? Diezelfde mensen zie je ook elk weekend terug in de vieringen om te bidden.

En wat is er ‘niet christelijk’ aan het nieuwe logo? Een beeld van blijde, dansende mensen, de wereld rond, met elkaar verbonden in wederzijdse solidariteit. Moest er dan echt een kruis bij om te verwijzen naar het ‘christelijke’?

Maurits LATRÉ, Diksmuide

Thee & Televisie

KERK & leven, 9 MAART 2011

1. Steeds maar kritiek op de VRT. Kritiek moet er zijn, maar dan liefst op alle Vlaamse zenders. Marcel van Nieuwenborgh haalt aan dat de VRT in verband met de

toestand in Egypte te weinig duiding geeft en blijkbaar valt *Ter Zake* op Canvas niet in zijn smaak. Volgens hem is *Het Laatste Nieuws* het dagblad bij uitstek. Maar wat is er dan destijds fout gelopen in de affaire-Quick Step? *Het Laatste Nieuws* was toen toch honderd procent zeker van zijn bronnen, of niet? Ten slotte is de VRT de afgelopen weken voor het journaal in de prijzen gevallen. Zo slecht is het dus niet.

Gabriël PYPE, Staden

2. Wat is er toch aan de hand met de televisie van Marcel van Nieuwenborgh? Blijkbaar is zijn antenne blijven haperen en kan hij nog één enkel station bekijken en dan nog door een slechte bril. Er is ook nog zo iets als objectiviteit.

Van Nieuwenborghs bijdragen informeren niet, ze veroorzaken enkel ergernis. Zijn voor de hand liggende conclusie is dat er maar één door en door slechte zender in het aanbod zit. Waarom lezen wij dan nooit wat over de ‘betere’ programma’s op de commerciële zenders zoals pakweg *Boer zkt vrouw*, *De Pfaafs* en andere reality-programma’s, die daarenboven nog eens rijkelijk doorspekt worden met spannende reclameblokken?

Beste mijnheer Van Nieuwenborgh, hopelijk bericht je in de toekomst op een meer objectieve wijze. Zoniet krijg ik het ongemakkelijke gevoel dat je niet alleen bent om de pen vast te houden...

Ferdi BOELEN, Genk